

UNIVERZITET CRNE GORE

FAKULTET ZA SPORT I FIZIČKO VASPITANJE – NIKŠIĆ

Odsjek za obrazovanje sportskih novinara

Danilo Petrović

**CRNOGORSKI SPORTISTI KAO NOSIOCI
OLIMPIJSKIH ODLIČJA**

(Završni rad)

Nikšić, 2017.

UNIVERSITY OF MONTENEGRO

FACULTY FOR SPORT AND PHYSICAL EDUCATION

NIKSIC

Sports journalism

Danilo Petrović

(final work)

Niksic, 2017.

INFORMACIJE O STUDENTU:

Ime i prezime: Danilo Petrović

Datum i mjesto rođenja: 06.02.1993. godine u Nikšiću

Studijski program: Obrazovanje sportskih novinara

INFORMACIJE O ZAVRŠNOM RADU:

Studijski program: Obrazovanje sportskih novinara

Naslov: Crnogorski sportisti kao nosioci olimpijskih odličja

Fakultet: Fakultet za sport i fizičko vaspitanje

Datum prijave završnog rada:

Datum odbrane završnog rada: _____

Mentor: Doc. Dr Dragan Krivokapić

Članovi komisije: _____

POPIS TABELA

Tabela 1. Učešće crnogorskih sportista u sastavu reprezentacija bivših jugoslovenskih zajednica na LJOI

Tabela 2. Učešće i osvojene medalje Crne Gore na LJOI

SAŽETAK

Olimpizam nije samo sport, nego je objektivno mogućnost da se kroz sport pošalju poruke mira, suživota, kulture, obrazovanja, fair - play, borbe protiv dopinga, zaštite životne sredine, svega onoga što život čini životom. Nijedno nadmetanje ne može se uporediti sa OI. To je sportsko nadmetanje koje predstavlja krunu napora, i sportista i sportskih radnika i želje država da se na jednoj takvoj manifestaciji predstave. One su zaista specifične, veoma značajne i veoma interesantne. Zato čitav svijet ima takav odnos prema OI. Država Crna Gora, prepoznala je potrebu ulaganja u sport i sportiste. Maksima, koja se često puta čuje i puno puta ponavlja, da su sportisti najbolji ambasadori svoje države itekako važi i u Crnoj Gori. Prvu medalju Crnoj Gori su donijele rukometašice na Ljetnjim olimpijskim igrama 2012. u Londonu. Na pomenutim igrama u Londonu Crnu Goru je u odnosu na broj stanovnika, predstavljalo najviše sportista (33), po jedan na 19.000 stanovnika, što je svjetski rekord. Naša država je prvi put samostalno učestvala na Ljetnjim olimpijskim igrama, održanim u Pekingu 2008. godine, do tada su njeni predstavnici nastupali kao dio reprezentacija različitih jugoslovenskih državnih zajednica, pa će u ovom radu biti obuhvaćeni i oni sportisti iz Crne Gore koji su i u tim vremenima bili osvajači olimpijskih odličja. Sve nam ovo govori o velikom potencijalu koji Crna Gora ima i koji treba pravilno usmjeravati i podržati. Zbog značaja Olimpijskih igara za sport i karijeru svakog sportiste odlučio sam se da za moj završni rad uzmem temu: „Crnogorski sportisti kao nosioci olimpijskih odličja“.

Ključne riječi: Olimpizam, Olimpijske igre, Crna Gora, olimpijska odličja.

ABSTRACT

Olympism is not just a sport, it is a possibility to send messages of peace, coexistence, culture, education, fair - play, the fight against doping, protection of the environment, everything that makes life life through sport. No competition can be compared to the Olympic games. This is a sporting competition that represents the crown of effort, and athletes and sports officials and the desire of countries to appear at such competition. Olympic games are really specific, very important and very interesting. Therefore, the whole world has such a relationship with the Olympics. When it comes to Montenegro, we recognize the need of investment in sport and athletes. We often hear that athletes are the best ambassadors of their country, certainly in Montenegro is the same thing. The first medal for Montenegro is won by handball players at the Summer Olympics 2012 in London. At the Games in London Montenegro had the most athletes (33) per country's population , one at 19,000 inhabitants, which is a world record. Our country for the first time independently took part in the Summer Olympic Games held in Beijing in 2008, by then its representatives performed as part of the representation of Yugoslavia, so in this work will be covered those athletes from Montenegro who were Olympic winners in that time. All this tells us about the great potential that Montenegro and that has to be directed and supported. Due to the importance of the Olympic Games for the sport and career of any athlete I decided that for my final project I will write about the topic: „ Montenegrin athletes as bearers of Olympic medals".

Key words: Olympism, Olympic Games, Montenegro, Olympic winners.

SADRŽAJ

UVOD.....	1
1. NASTANAK I RAZVOJ OLIMPIJSKIH IGARA	2
2. NASTANAK MODERNIH OLIMPIJSKIH IGARA.....	5
3. UČEŠĆE CRNOGORSKIH SPORTISTA U SASTAVU REPREZENTACIJA BIVŠIH JUGOSLOVENSКИH ZAJEDNICA NA LJETNJIM OLIMPIJSKIM IGRAMA.....	10
4. CRNOGORSKI SPORTISTI KAO NOSIOCI OLIMPIJSKIH ODLIČJA	13
4.1. Biografije crnogorskih sportista koji su se okitili olimpijskim odličjem kao članovi reprezentacije Jugoslavije i reprezentacije Srbije i Crne Gore.....	14
4.1.1. Osvajači olimpijskih odličja u vaterpolu.....	14
4.1.2. Osvajači olimpijskih odličja u odbojci	20
4.1.3. Osvajači olimpijskih odličja u fudbalu	21
4.1.4. Osvajači olimpijskih odličja u košarci	22
4.1.5. Osvajači olimpijskih odličja u rukometu	24
4.2. Biografije crnogorskih sportista nosioca olimpijskih odličja od ostvarivanja nezavisnosti	26
5. ZAKLJUČAK.....	33
LITERATURA	34
SLIKE	34
BIOGRAFIJA	39

UVOD

„Najvažnije na Olimpijskim igrama nije pobjediti, nego učestvovati, kao što ni u životu nije najvažnija pobjeda nego borba. Veliki je onaj čovjek koji ne osvaja nešto bez časne borbe.”

Olimpijska izjava

Olimpijski ideal razvijanja sporta da bi se promovisali mir i razumijevanje među narodima i kulturama, kao i obrazovanje mladih ljudi, rodio se u Evropi i kao takvog ga podstiču i Međunarodni olimpijski komitet i Evropski olimpijski komiteti.

Sport generiše važne vrijednosti poput timskog duha, solidarnosti, tolerancije, fer pleja, doprinoseći time ličnom razvoju i ispunjenju.

Olimpijski duh i uzvišena olimpijska ideja, kroz Olimpijske igre, prožimali su antički svijet Grčke i Rima dvanaest vijekova neprekidno (Ćirković, 1977). Jedna nova ideja, novi duh, duh hrišćanstva ih je ukinuo boreći se protiv paganskih bogova i običaja, donoseći neke nove vrijednosti. Posle trinaest vijekova zabrane i zaborava obnovljene su i osavremenjene, obuhvatajući i objedinjujući cio svijet bez obzira na naciju, vjeru i bogove, jezik i boju kože.

U ovom radu će biti riječ o crnogorskim sportistima koji su nosioci olimpijskih odličja. Pogrešno ih nazivaju i olimpijade, jer olimpijadom je u staroj Grčkoj nazivano razdoblje između Olimpijskih igara, pa tako završetkom Olimpijskih igara počinje jedna olimpijada, a završetkom te olimpijade počinju sljedeće Olimpijske igre itd.

1. NASTANAK I RAZVOJ OLIMPIJSKIH IGARA

Većina autora u postojećem naučnom fondu smatra da su antičke olimpijske igre prvi put održane 776. p. n. e. u Grčkoj, Olimpiji i da su one održavane sve do 392. n. e. U početku, olimpijske igre su se održavale samo u antičkoj Grčkoj. Pobjednici na olimpijskim igrama bile su osobe koje su se posebno uvažavale. Vremenom se ustalio ritam održavanja Olimpijskih igara – svake četiri godine. Period između prošlih i budućih igara nazivan je Olimpijadom. Olimpijske igre održavale su se u grčkom svetištvu Olimpiji na Peloponezu u starogrčkoj državi Elidi (Ćirić, 1996). U početku olimpijske igre su trajale jedan dan, obzirom da je takmičenje bilo zastupljeno samo u trci na 192m. Potom su se takmičenja uvećavala, te su priključene trke na dvostruko veću udaljenost, uvođenje trka na duge staze, petoboja, skoka udalj, bacanja diska, bacanja koplja, rvanja, šakanja, trke četveroprega, trke na konjima, pankration (spoj rvanja i šakanja). Antičke igre imale su i poseban ekonomski i politički značaj, jer su se u vrijeme njihovog održavanja u Olimpiji okupljali trgovci iz mnogih krajeva, održavali sajmovi, održavana raznovrsna politička i državna savjetovanja, potpisivali značajni državni dogovori. Prema predanjima i legendama iz perioda antike i shvatanja starogrčkih pojmova „olimpijskih igara“, „olimpijskog primirja“, grčke države su u tim situacijama prekidale međusobna ratna dejstva tako da je za vreme trajanja igara vladalo primirje ili „sveti mir“ (Stanković, 2015). Prvi dan primirja bio je posvećen religijskim ceremonijama i ritualima, a drugog su dana otpočinjala takmičenja u kojima žene nisu učestvovala. Tek je Rimski car Teodosije II, 392.god. n.e. ukinuo Olimpijske igre. Istorijski izvori o nastanku olimpijskih igara su zasnovani na legendama i predanjima. Prema istim se smatralo da je Olimpijske igre ustanovio sam Bog Zevs kao proslavu svoje pobjede u borbi za vlast nad svojim ocem Kronom; po drugima, da je Heraklo, rimski Herkul, pobjedio u jednoj trci u Olimpiji, te je donio

odluku da se u znak sjećanja na taj događaj, svake 4. godine održavaju slične trke. Pored igara u Olimpiji, igre su se održavale i na drugim mjestima. To su Pitijске, Nemejske i druge igre. Međutim, usled određenih uslova, situacija i aktivnosti raznovrsnih subjekata u to vrijeme, Olimpijske igre su opstale. Neki autori smatraju da su se slična takmičenja, igre, povremeno održavala čak i od XIII vijeka prije nove ere, koje su u početku su bile lokalnog značaja. Žene nisu smijejele da se takmiče za razliku od djevojaka, koje su se smijejele takmičiti na Herajama, igrama u čast boginje Here, koje su se takođe održavale u Olimpiji svake četvrte godine. Broj disciplina narastao je vremenom do dvadeset. Igre su se održavale nekoliko dana uzastopno. Olimpijske igre su polako, vremenom gubile na značaju tokom rimske vladavine nad Grčkom igre su polako gubile ugled koji su do tada imale. Pojavom hrišćanstva, igre su sve više shvatane kao slavljenje paganskih božanstava i ostacima paganskih rituala, te je 392.g.n.e. godine rimski car Teodosije ukinuo olimpijske igre, prekinuvši tako gotovo dvanaesto - vijekovnu istoriju ovog događanja.

Oživljavanje Olimpijskih igara datira od XIX vijeka. Naime, u XIX vijeku baron Pjer de Kuberten (Bondarčuk, 2005), istraživao je uslove i uzroke, rezultate i posledice francuskog poraza u Francusko – pruskom ratu 1870 — 1871. godine. Navedeni autor je zaključio da je jedan od glavnih razloga francuskog poraza, to što francuski vojnici nisu imali dovoljnu fizičku kondiciju i nedovoljnu obučenost. Ujedno je uočio i potrebu razvijanja ideje o zajedništvu među narodima, o takmičenju mladih i to na sportskom, a ne na bojnom polju. Tako je ideja o oživljavanju olimpijskih igara, ideja mira među narodima, ponovo dobila svoj najdublji smisao u tada veoma složenim međunarodnim odnosima.

Tokom juna 1894. u Parizu je osnovan Međunarodni olimpijski komitet (MOK) (Ćirković, 1977). Prvi predsjednik navedenog tijela bio je Grk Demetrios Vikelas. U

Atini su prve Olimpijske igre održane 1896. godine, od kada se održavaju svake četiri godine. Zbog ratnih događanja odn. Prvog svjetskog rata, prve zimske Olimpijske igre održane su u Šamoniju u Francuskoj, 1924. godine, potom u Sankt Moricu 1928. i dr. sve do 1994. zimske Olimpijske igre su se održavale iste godine kada i ljetnje, zaključno sa 1992. godinom i igrama u Albervilu u Francuskoj, kada je zbog pritiska medijskih kuća odlučeno da se razdvoje termini ljetnjih i zimskih igara. Tako su prve sledeće Zimske Olimpijske igre održane 1994. godine u Lilehameru u Norveškoj.

2. NASTANAK MODERNIH OLIMPIJSKIH IGARA

Moderni olimpizam nastao je kao poseban (ne i zaseban) i relativno cjelovit duhovni pokret krajem XIX vijeka. Njegova priroda uslovljena je prirodom kapitalističkog društva, kao što je priroda antičkog olimpizma bila uslovljena prirodom helenskog robovlasničkog društva. Moderna olimpijska filozofija, olimpijski pokret, kao i sama praksa modernog olimpizma, nemaju izvorište u Kubertenovoj olimpijskoj misli: svi bitni elementi olimpizma bili su stvoreni prije nego što je Kuberten inicirao organizovanje olimpijskih igara kao međunarodnog sportskog takmičenja i proglasio olimpizam za najvišu i jedinu pravu religiju.

Olimpijski pokret nije nastao na temelju razvoja sporta (<https://ljubodrag-simonovic.wordpress.com/2012/06/26/ljubodrag-duci-simonovic-olimpijske-igre-mit-i-stvarnost/>), već pod uticajem duhovne klime koja je vladala u Zapadnoj Evropi u drugoj polovini XIX vijeka koja je rezultat više faktora. Riječ je, prije svega, o industrijskoj revoluciji, koja je započela u XVIII vijeku da bi svoj puni razvoj doživjela krajem XIX vijeka, koja je bila osnov za izgradnju mita o "neograničenim mogućnostima razvoja nauke i tehnike" na kome se zasniva olimpijski "progres" - čija je bit izražena u poznatoj maksimi citius, altius, fortius. Zatim, o razvoju monopolističkog kapitalizma i institucionalizovanju novih centara ekonomske i političke moći koji nastoje da čitavo društvo zauvijek podrede ostvarivanju svojih interesa. Na udaru su se našle demokratske institucije, koje su nastale kao rezultat političke borbe naprednog građanstva i radništva, i u tom kontekstu sve veći značaj dobija stvaranje novog totalitarnog mehanizma vlasti koji će biti ekskluzivno političko sredstvo u rukama buržoazije. Nova bogataška "elita" teži da stvori takvu univerzalnu i globalnu ideologiju koja će da slijedi progresistički duh novog vremena i koja će po

svojoj prirodi biti analogna onoj koju je imala aristokratija u srednjem vijeku u vidu hrišćanstva. Sport, kao otelotvorenje osnovnih principa na kojima se zasniva kapitalističko društvo u "čistom" obliku („čovjek je čovjeku vuk“ i „borba svih protiv svih“), postaje idealno sredstvo za militarizovanje vladajuće klase i za pacifikovanje radništva i njegovu duhovnu integraciju u vladajući poredak. Kubertenovo nastojanje da "obnovi“ Olimpijske igre predstavlja slijed doktrine koja u sportu vidi oružje vladajuće klase za ostvarivanje njenih političkih i ekonomskih ciljeva. Izvorna intencija Kubertenovog olimpizma (koji je samo jedna od olimpijskih ideja koja je nastala u XIX vijeku) je korišćenje međunarodnog sporta kao sredstva za izazivanje promjena u francuskom školskom sistemu koje će omogućiti da se od buržoaske mladeži stvore nove falange koje će obezbjediti kolonijalnu ekspanziju Francuske. "Povratiti kolonijalnu slavu Francuske!" ("Rebronzer la France!") i "Obogatite se!" ("Enrichissez vous!") bili su poklici sa kojima je Kuberten, sa govornice Sorbone, nastojao da pokrene francusku buržoaziju u nove kolonijalne pohode. U izvornom smislu olimpijska ideja ima u vidu takmičenje Francuske sa "civilizovanim nacijama", prije svega sa Engleskom koja je, kao vodeća kolonijalna sila, bila za Kubertena neprikosnoveni uzor. Krajnji cilj "mirnodopskog" takmičenja na sportskom polju bio je duhovna integracija najmoćnijih država Zapadne Evrope radi uspješne kolonijalne ekspanzije. Ono što je olimpijskoj ideji, čiji je predstavnik Kuberten, omogućilo da postane globalna duhovna moć je to što se pojavljuje kao ideološka perjanica imperijalizma. Međunarodni sport se "pretopio" u olimpijski pokret putem kolonijalne ideologije, a ne na temelju nastojanja nacija da međusobno sarađuju. Moderni olimpijski pokret nije nastao kao rezultat angažovanja naprednih snaga svijeta radi duhovnog ujedinjavanja čovječanstva na humanističkim osnovama, već kao rezultat angažovanja evropske aristokratije, vodećih kapitalističkih i vojnih krugova koji

nastoje da dođu do novih sirovinskih i energetske izvora, jeftine radne snage i novih tržišta. Interesi evropskog kapitalizma čine izvorište "olimpijskog internacionalizma" - evropska kolonijalna ekspanzija motor je koji pokreće Kubertenov olimpizam i daje mu pravac. Olimpijski "misionari" dobijaju zadatak da učine ono što nije pošlo za rukom katoličkoj crkvi kao dominirajućoj duhovnoj sili Zapada: da izvrše duhovno kolonizovanje svijeta. Olimpizam je prvi duhovni pokret u istoriji koji je dobio globalnu dimenziju - postajući vjesnik globalnog kapitalističkog totalitarizma. On je jedan od nosećih stubova današnjeg (američkog) "novog svjetskog poretka", kao što je bio jedan od duhovnih oslonaca fašističkog "novog poretka", ili novog kolonijalnog poretka koji je, krajem XIX i početkom XX vijeka, Kuberten nastojao da uspostavi. Analiza olimpizma nas upućuje na sledeći zaključak: onaj ko vlada svijetom - vlada olimpijskim pokretom. U tom kontekstu maksima "važno je učestvovati" (koja se pripisuje Kubertenu) znači: važno je igrati po pravilima koja diktiraju gospodari svijeta i dići ruke od borbe za slobodu. Neka jači vladaju, a slabiji neka im se pokore - to je suština olimpijske poslanice.

Moderni olimpizam ne proističe iz određene religije ili kulture (Šiljak, 2007), već je otelotvorenje "mondijalističkog" duha imperijalizma u "čistom" obliku i kao takav obračun s tradicionalnim religijama, nacionalnim kulturama, slobodarskim duhom, kritičkom sviješću i umom. Kubertenovo pozivanje na iskasapljenu i idealizovanu helenističku kulturu samo je maska sa kojom se nastoji pribaviti "kulturni" legitimitet socijalno darvinističkom i progresističkom principu na kojima se temelji kapitalističko društvo, koji su otelotvoreni u sportu. Ideja o "obnavljanju antičkih tradicija" pala je na pogodno tlo budući da su se mnogi pripadnici evropske humanističke inteligencije, razočarani vladajućom duhovnim klimom, okrenuli ka antici nastojeći da u idealizovanoj slici helenske civilizacije pronađu duhovno okrepljenje i podršku za svoja

humanistička stremljenja. To je jedan od osnovnih razloga što Kubertenov mitološki i prokrustovski odnos prema antici nije naišao na otpor građanske filozofske i historiografske misli. Istovremeno, okretanje ka antici postaje način obračuna s idejom budućnosti koja se razvija na temelju Marksove kritike kapitalizma i njegove socijalističke (komunističke) doktrine. Klasicistička "odbrana humanizma" postaje odbrana uspostavljenog poretka. Pored toga, "borba za obnavljanje" antičkog duhovnog nasleđa postaje sastavni dio borbe između najrazvijenijih zemalja Evrope da se prikažu kao legitimni naslednici helenske kulture, duhovne kolijevke moderne evropske civilizacije, i na taj način obezbijede duhovno vođstvo. Sukobi između najmoćnijih kolonijalnih metropola oko podjele kolonijalnog plijena i borba za dominaciju na evropskom prostoru (u tom kontekstu poraz Francuske u ratu sa Pruskom) bili su dodatni motivi zbog kojih je Kuberten insistirao na korišćenju sporta za razvoj borilačkog duha kod francuske buržoaske mladeži. Prihvatajući socijalno darvinističke zakone kao neprikosnoveni osnov razvoja društva, Kuberten odbacuje pacifizam kao temelj uspostavljanja odnosa među narodima (rasama) i proglašava rat za neminovnu (i dobrodošlu) sudbinu čovječanstva. Moderne Olimpijske igre nisu zamišljene kao "svetkovina posvećena miru", već kao "sveto primirje" (*la trêve sacrée*) tokom koga će neprijateljske strane privremeno odložiti oružje da bi iskazale potpunu pokornost belicioznom duhu koji vlada svijetom.

Kuberten pronalazi "kulturno" nadahnuće za svoj olimpizam (Berković, 1925) na svjetskim industrijskim izložbama (poput one koja je 1889. godine održana u Parizu), u kojima je vidio spektakularni izraz globalizacije kapitalizma - što će postati izvorište olimpijskog spektakla - kao i na militarističkim ceremonijama i drugim pompeznim manifestacijama vladajuće "elite". Vojni defile, pozdravni govor najviših predstavnika vlasti i njihovo pokroviteljstvo nad manifestacijom su detalji koji će postati udarni dio

olimpijskog ceremonijala. Oni nedvosmisleno ukazuju na istinu da su Olimpijske igre zamišljene kao spektakularni način veličanja vladajućeg poretka i iskazivanje bezuslovne pokornosti vladajućoj moći, što znači kao "par excellence" politička manifestacija. Pored toga, Bruksova takmičenja na "olimpijskim poljima" u Šropšajru ostavila su snažan utisak na Kubertena. "Svečarski karakter" takmičenja (himna, poruke, zastave, krunisanje pobjednika, nagrada za poeziju itd.) postaće jedna od osnovnih karakteristika Olimpijskih igara. Ovome treba dodati i značaj koji će, preko engleskog duhovnog uticaja na Evropu i Ameriku, dobiti lik engleskog gentlemana na formiranje prototipa "internacionalnog" sportiste koji je simbolično otelotvorenje aristokratskih ideala u razvijenom kapitalizmu i kao takav nosilac fair - playa koji će postati internacionalni kodeks "civilizovanog ponašanja" u sportu.

3. UČEŠĆE CRNOGORSKIH SPORTISTA U SASTAVU REPREZENTACIJA BIVŠIH JUGOSLOVENSKIH ZAJEDNICA NA LJETNJIM OLIMPIJSKIM IGRAMA

Tabela 1. Učešće crnogorskih sportista u sastavu reprezentacija bivših jugoslovenskih zajednica na LJOI

IV olimpijske igre London 1908.
<i>Na ovim olimpijskim igrama je učestvovao Pol Radmilović porijeklom iz Boke. Sa ekipom Engleske osvojio je zlato u vaterpolu i štafeti 4x200 metara.</i>
<i>Crna Gora je imala poziv za učešće na ovim igrama od strane britanskog kralja Edvarda VII. Na dvoru u Cetinju se razmišljalo da se pošalju „junaci” u tri discipline – bacanju, rvanju i nadvlačenju konopca. Na kraju se ipak odustalo od te ideje jer je sport za crnogorska uvjerenja bio luksuz i bacanje para kojih ionako nije bilo u državnoj kasi.</i>
XV olimpijske igre Helsinki 1952.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 97 takmičara. Zlatna medalja je osvojena u veslanju, a srebrna u vaterpolu i fudbalu. Članovi vaterpolo reprezentacije bili su Boško Vuksanović i Dragoslav Šiljak iz Crne Gore.</i>
XVI olimpijske igre Melburn 1956.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 41 sportistom. Osvojene su tri srebrne medalje. Član vaterpolo reprezentacije bio je Boško Vuksanović a fudbalske Nikola Radović, obojica iz Crne Gore.</i>
XVIII olimpijske igre Tokio 1964.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 76 takmičara i osvaja tri zlatne medalje, jednu srebrnu (vaterpolo) i dvije bronzane. Članovi vaterpolo reprezentacije bili su Božidar Stanišić, Milan Muškatirović i Boško Vuksanović – trener iz Crne Gore.</i>

XIX olimpijske igre Meksiko Siti 1968.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 69 sportista i osvaja tri zlatne, tri srebrne i dvije bronzane medalje. Članovi vaterpolo reprezentacije koja je osvojila zlato bili su Đorđe Perišić i Dejan Dabović iz Crne Gore.</i>
XXII olimpijske igre Moskva 1980.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 164 takmičara i osvaja devet medalja (dvije zlatne, tri srebrne i četiri bronzane medalje) Zlatne medalje su osvojili košarkaši, bokser poluteške kategorije, srebrni su bili vaterpolisti i veslači a bronzani: košarkašice, džudista, rvač i veslači u dvojcu sa kormilarom. Članovi košarkaške reprezentacije bili su Rajko Žižić i Ratko Radovanović iz Crne Gore a članovi vaterpolo reprezentacije Milorad Krivokapić, Zoran Mustur, Zoran Gopčević i Trifun Ćirković – trener.</i>
XXIII olimpijske igre Los Anđeles 1984.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 140 takmičara i osvaja rekordan broj medalja 18 (sedam zlatnih, četiri srebrne i sedam bronzanih). Zlatne medalje su osvojili vaterpolisti, rukometaši, rukometašice, rvači, dvojac na kanu i bokser. Članovi reprezentacije Jugoslavije bili su i sportisti iz Crne Gore: Milorad Krivokapić i Andrija Popović (vaterpolo); Zorica Pavićević, Svetlana Mugoša, Ljiljana Mugoša i Veselin Vujević (rukomet); Rajko Žižić i Ratko Radovanović (košarka); Ljubomir Radanović (fudbal).</i>
XXIV olimpijske igre Seul 1988.
<i>Jugoslavija učestvuje sa 155 takmičara i osvaja 12 medalja (tri zlatne, četiri srebrne i pet bronzanih). Strijelci i vaterpolisti osvajaju zlatnu medalju. Članovi reprezentacije Jugoslavije bili su i sportisti iz Crne Gore: Veselin Vujović (odbojka); Žarko Paspalj, Zdravko Radulović (košarka); Mirko Vičević (vaterpolo).</i>

XXVI olimpijske igre Atanta 1996.

Jugoslavije učestvuje sa 68 takmičara i osvaja četiri medalje (jednu zlatnu, jednu srebrnu i dvije bronzane). Srebrni su bili košarkaši a bronzani odbojkaši. Članovi reprezentacije Jugoslavije bili su i sportisti iz Crne Gore: Vladimir Batez, Goran Vujević (odbojka), Žarko Paspalj (košarka).

XXVII olimpijske igre Sidnej 2000.

Jugoslavije učestvuje sa 111 takmičara i osvaja tri medalje (jednu zlatnu - odbojkaši, jednu srebrnu i jednu bronzanu - vaterpolisti). Članovi reprezentacije Jugoslavije bili su i sportisti iz Crne Gore: Veljko Uskoković, Nenad Vukanić, Petar Porobić – trener (vaterpolo); Vladimir Batez, Goran Vujević, Igor Vušurović (odbojka).

XXVIII olimpijske igre Atina 2004.

Srbija i Crna Gora učestvuju sa 87 sportista i osvajaju dvije srebrne medalje. Članovi reprezentacije Srbije i Crne Gore bili su i sportisti iz Crne Gore: Vladimir Gojković, Predrag Jokić i Petar Porobić – trener (vaterpolo).

4. CRNOGORSKI SPORTISTI KAO NOSIOCI OLIMPIJSKIH ODLIČJA

U Crnoj Gori itekako se prepoznaje potreba ulaganja u sport i sportiste. Ona maksima, koja se često puta čuje i toliko puta ponavlja, da su sportisti najbolji ambasadori svoje države, itekako se u Crnoj Gori dobro poznaje.

Prvu medalju Crnoj Gori su donijele rukometašice na Ljetnjim olimpijskim igrama 2012. u Londonu. Na pomenutim igrama u Londonu Crnu Goru je u odnosu na broj stanovnika, predstavljalo najviše sportista (33), po jedan na 19.000 stanovnika, što je svjetski rekord. Naša država je prvi put samostalno učestvala na Ljetnjim olimpijskim igrama, održanim u Pekingu 2008. godine, do tada su njeni predstavnici nastupali kao dio reprezentacija različitih jugoslovenskih državnih zajednica. Sve nam ovo govori o velikom potencijalu koji Crna Gora ima i koji treba pravilno usmjeravati i podržati. (https://sh.wikipedia.org/wiki/Crna_Gora_na_Olimpijskim_igrama).

Tabela 2. Učešće i osvojene medalje Crne Gore na LJOI

Učešće i osvojene medalje Crne Gore na LJOI										
LJOI	Nosilac zastave	Učešće	M.	Ž.	sport	 Zlato	 Srebro	 Bronza	 Ukupno	Plasman
2008. Peking	Veljko Uskoković	19	17	2	6	0	0	0	0	-
2012. London	Srđan Mrvaljević	33	18	15	7	0	1	0	1	69
Ukupno		52	35	17		0	1	0	1	

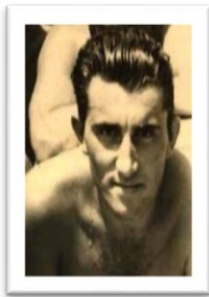
Izvor: https://sh.wikipedia.org/wiki/Crna_Gora_na_Olimpijskim_igrama (13.03.2017.)

Osvajači medalja na ljetnjim Olimpijskim igrama za Crnu Goru su: Sonja Barjaktarović, Radmila Miljanić, Anđela Bulatović, Bojana Popović, Katarina

Bulatović, Jovanka Radičević, Ana Đokić, Ana Radović, Marija Jovanović, Maja Savić, Milena Knežević, Majda Mehmedović, Suzana Lazović i Marina Vukčević.

4.1. Biografije crnogorskih sportista koji su se okitili olimpijskim odličjem kao članovi reprezentacije Jugoslavije i reprezentacije Srbije i Crne Gore

4.1.1. Osvajači olimpijskih odličja u vaterpolu

Slika 1. Boško Vuksanović
Preuzeto sa:

http://www.waterpoloserbia.org/index.php?id=298&tx_ttnews%5Btt_news%5D=2000&cHash=6e71f5aca4e88c96df7129c835fe3095
(20.05.2017.)

Boško Vuksanović (rođen 1928. Godine u Kotoru) je bio jedan od jugoslovenski vaterpolista koji su se takmičili na Olimpijskim igrama 1952. godine. Vuksanović je bio dio reprezentacije Jugoslavije koja je osvojila srebrnu medalju 1952. godine kao i član tima koji je 1956. Osvojio srebrnu medalju¹. Trener je ekipe Jugoslavije koja je na OI 1964. godine osvojila srebrnu medalju.

¹ <http://www.cok.me/> (17.04.2017.)

Slika 2. Dragoslav Šiljak
Preuzeto sa :
https://en.wikipedia.org/wiki/Dragoslav_D._%C5%A0iljak
(20.05.2017.)

Dragoslav D. Šiljak (rođen 1933. godine u Beogradu, Srbija) je profesor elektrotehnike na Clara Univerziteta Santa. Bio je vaterpolista Crvene zvezde, Severa, Jadrana iz Herceg Novog, Partizana i državnog tima Jugoslavije, sa kojim je, kad je imao samo devetnaest godina, na Olimpijskim igrama u Finskoj, u Helsinkiju (1952), osvojio srebrnu medalju.

Slika 3. Božidar Stanišić
Preuzeto sa :
<http://www.pcnen.com/portal/2014/01/03/umr-o-prvi-osvajac-olimpijske-medalje-iz-crne-gore/>
(20.05.2017.)

Božidar Stanišić - Cikota (21. oktobra 1938 – 3. januara 2014. godine) je bio vaterpolista iz Crne Gore. Bio je dio ekipe Jugoslavije koja je osvojila srebrnu medalju 1964. godine na Olimpijskim igrama. Stanišić je sa 16 godina počeo da igra vaterpolo za PKV Jadran i osvojio sa njima nacionalni naslov 1958. i 1959, godine. Kasnije je igrao za VK Bijela a bio je trener oba kluba. Proglašen je za crnogorskog sportistu godine rekordnih četiri puta: 1959. 1961. 1963. i 1965. godine.

Slika 4. Milan Muškatirović
Preuzeto sa:
https://en.wikipedia.org/wiki/Milan_Mu/
(20.05.2017.)

Milan Muškatirović (9. marta 1934 - 27. septembra 1993.godine) je bio jugoslovenski vaterpolo golman. Član je ekipe Jugoslavije koja je osvojila srebrnu medalju na Olimpijskim igrama 1964. godine.

Slika 5. Đorđe Perišić

Preuzeto sa :
<http://www.yugopapir.com/2014/07/4-vaterpolo-asa-ore-perisic-da-mi-je.html>
(20.05.2017.)

Đorđe Perišić (rođen 6. maja 1941. godine u Kotoru) je crnogorski vaterpolista značajan za osvajanje zlatne medalje u Mexico Cityju 1968. godine, sa jugoslovenskim vaterpolistima.

Slika 6. Dejan Dabović

Preuzeto sa :
<http://www.yugopapir.com/2014/07/4-vaterpolo-asa-dejan-dabovic-skacu-mi.html> (20.05.2017.)

Dejan Dabović (rođen 3. avgusta 1944. godine u Herceg Novom) je crnogorski vaterpolista značajan za osvajanje zlatne medalje u Mexico Cityju 1968. godine, sa jugoslovenskim vaterpolistima.

Slika 7. Milorad Krivokapić

Preuzeto sa :
<http://www.vijesti.me/sport/milorad-krivokapic-novi-predsjednik-vaterpolo-saveza-srbije-198632>
(20.05.2017.)

Milorad Krivokapić (rođen 8. januara 1956. godine) je penzionisani crnogorski vaterpolista. Osvojio zlatnu i srebrnu medalju sa Jugoslavijom na Olimpijskim igrama 1980. i Olimpijskim igrama 1984. godine.

Slika 8. Andrija Popović

Preuzeto sa :
<https://alchetron.com/Andrija-Popovi%-W>
(20.05.2017.)

Andrija Popović (rođen 22. septembra 1959. godine u Kotoru) je crnogorski političar i bivši vaterpolo golman. Popović je jedan od crnogorskih sportista sa najvećim brojem medalja. Bio je član vaterpolo reprezentacije Jugoslavije i osvajač zlatne medalje na Olimpijskim igrama 1984. Godine.

Slika 9. Mirko Vičević

Preuzeto sa :
<http://skalaradio.com/2015/08/14/mirko-vicevic-podnio-ostavku/>
(20.05.2017.)

Mirko Vičević (rođen 30. juna 1968. godine u Kotoru) bivši crnogorski vaterpolista. Prvi je kapitan u istoriji crnogorske vaterpolo reprezentacije. Na olimpijskom turniru 1988. godine postigao je tri pogotka, tada je bio član tima Jugoslavije koji je osvojio zlatnu medalju. Ponikao je u kotorskom Primorcu, a u karijeri je igrao za španske, italijanske i hrvatske klubove.

Slika 10. Veljko Uskoković

Preuzeto sa :
<http://skalaradio.com/2013/06/18/veljko-uskokovic-vrijeme-je-da-se-nikola-janovic-vrati-u-primorac/>
(20.05.2017.)

Veljko Uskoković (rođen 29. marta 1971. godine na Cetinju) je bivši jugoslovenski i crnogorski vaterpolista. Uskoković je sa reprezentacijom Jugoslavije osvojio bronzanu medalju na Olimpijskim igrama 2000. godine u Sidneju. Sa VK Bečej bio je prvak Evrope 2000. godine.

Slika 11. Nenad Vukanić

Preuzeto sa :
<http://www.gettyimages.com/detail/news-photo/nenad-vukanic-of-the-yugoslavia-team/>
(20.05.2017.)

Nenad Vukanić (rođen 16. januara 1974. godine u Kotoru) je vaterpolista koji je igrao za SR Jugoslavije na Olimpijskim igrama 2000. godine i osvojio brončanu medalju.

Slika 12. Vladimir Gojković

Preuzeto sa :
<http://www.waterpoloworld.com/News/tabid/169/ArticleId/4985/Vladimir-Gojkovic-happy-with-new-career.aspx-id1484365>
(20.05.2017.)

Vladimir Gojković (rođen 29. januar 1981. godine u Kotoru) je bivši crnogorski vaterpolista. Trenutno je trener hercegnovskog Jadrana i selektor reprezentacije Crne Gore. Sa timom Srbije i Crne Gore je osvojio srebrnu medalju na Olimpijskim igrama u Atini 2004. godine i zlatnu medalju na Svjetskom prvenstvu 2005. godine u Montrealu. Sa reprezentacijom Crne Gore osvojio je i zlatnu medalju na Evropskom prvenstvu 2008. godine u Malagi.

Slika 13. Predrag Jokić

Predrag Jokić (rođen 3. februara 1983. godine u Kotoru) je crnogorski vaterpolista. U seniorski tim je prvi put igrao na Evropskom prvenstvu 2003. godine u Kranju kada su Srbija i Crna Gora osvojile zlatnu medalju. Na Svjetskom prvenstvu iste godine 2003. godine osvojio je brončanu medalju. Sa reprezentacijom Srbije i Crne Gore osvojio je srebrnu medalju na Olimpijadi 2004. u Atini i zlatnu

*Preuzeto sa :
[https://www.wpolo.me/s-
elekcije/a-tim](https://www.wpolo.me/s-elekcije/a-tim)
(20.05.2017.)*

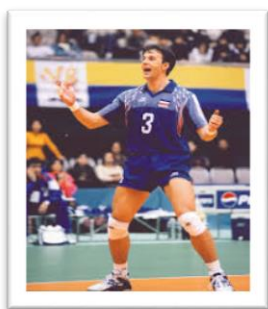
Slika 14. Petar
Porobić

*Preuzeto sa :
[http://skalaradio.com/2
011/08/13/petar-
porobic-vise-nije-
selektor-nase-
vaterpolo-
reprezentacije/](http://skalaradio.com/2011/08/13/petar-porobic-vise-nije-selektor-nase-vaterpolo-reprezentacije/)
(20.05.2017.)*

medalju na Svjetskom prvenstvu 2005. godine u Montrealu. Sa reprezentacijom Crne Gore osvojio je i zlatnu medalju na Evropskom prvenstvu 2008. godine u Malagi.

Petar Porobić je igrao u VK Primorac i bio omladinski reprezentativac Jugoslavije. Trenerskim pozivom sa bavi od 1982. godine. Sa klupe je vodio VK Primorac i VK Bečej sa kojim je osvojio dva puta duplu krunu u domaćem prvenstvu. Iz Bečeja je 1997. otišao u Jadran. Sa klubom koji je bio pred raspadom stigao je do tri šampionske titule, dva pobjednika Kupa SCG i drugog mjesta u Evropi. Vodio je između ostalih još i Šturm, Galatasaraj. Bio je član stručnog štaba reprezentacije SRJ od 1999. Vodio je, posle ostavke Nikole Stamenića, „plave“ samostalno na Svjetskom kupu u Sidneju 1999. kad je selekcija osvojila peto mjesto. Nenad Manojlović ga je izabrao za pomoćnika u januaru 2000. Osvojio je sve medalje u periodu od Olimpijskih igara u Sidneju do Igara u Atini.

4.1.2. Osvajači olimpijskih odličja u odbojci

Slika 15. Vladimir Batez

Preuzeto sa :

<http://www.ossrb.org/nasa-strana-mreze/nasa-strana-mreze/vladimir-batez-i-nasa-strana-mreze-2015-u-petak-u-velikom-gradistu>
(20.05.2017.)

Vladimir Batez (rođen 7. septembra 1969. godine u Novom Sadu) je diplomirani profesor fizičkog vaspitanja. Karijeru je započeo u Jedinstvu iz Bijelog Polja, gdje je i odrastao, a nastupao je i za Budućnost, Crvenu Zvezdu, Vojvodinu i Ribnicu. Više od 10 godina igrao je u klubovima u Italiji, Belgiji i na Kipru. Kao član reprezentacije osvojio je bronzanu medalju na Olimpijskim igrama održanim u Atlanti (1996), srebrnu medalju na Evropskom prvenstvu u Holandiji (1997), srebrnu medalju na Svjetskom prvenstvu u Japanu (1998), bronzanu na Evropskom prvenstvu u Austriji (1999), a 2000. godine zlatnu medalju na Olimpijskim igrama u Sidneju.

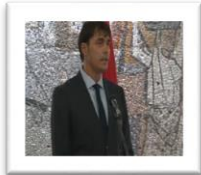
Slika 16. Goran Vujević

Preuzeto sa :

http://www.fivb.org/EN/Volleyball/Competitions/WorldLeague/2004/Star_Profiles/vujevic.asp
(20.05.2017.)

Goran Vujević (rođen 27. februara 1973. godine na Cetinju) je odbojkaš koji se takmičio za Jugoslaviju na Olimpijskim igrama 1996. i na Olimpijskim igrama 2000. a za Srbiju i Crnu Goru na Olimpijskim igrama 2004. godine. Godine 1996. je bio dio reprezentacije Jugoslavije koja je osvojila bronzanu medalju u olimpijskom turniru. Četiri godine kasnije osvojio je zlatnu medalju sa jugoslovenskim timom na Olimpijskim igrama 2000. u

Sidneju. Na Igrama 2004. godine bio je član tima Srbije i Crne Gore, koji je ispao u četvrtfinalu olimpijskog turnira.

Slika 17. Igor
Vušurović

Preuzeto sa :
https://en.wikipedia.org/wiki/Igor_Vu%C5%A1urovi%C4%87
(20.05.2017.)

Igor Vušurović (rođen 24. septembar 1974) je crnogorski odbojkaš, koji je osvojio zlatnu medalju sa jugoslovenskom muškom reprezentacijom na Olimpijskim igrama 2000. godine. Igrao je kao srednji bloker.

4.1.3. Osvajači olimpijskih odličja u fudbalu

Slika 18. Nikola
Radović

Preuzeto sa :
[https://en.wikipedia.org/wiki/Nikola_Radovi%C4%87_\(footballer,_born_1992\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Nikola_Radovi%C4%87_(footballer,_born_1992))
(20.05.2017.)

Nikola Radović (rođen 1933. Godine u Nikšiću) je bivši fudbalski reprezentativac FNRJ osvajač srebrne olimpijske medalje na Olimpijskim igrama 1956. u Melburnu. Fudbal je počeo da igra u ekipi Budućnosti iz Titograda. Karijeru je nastavio u beogradskom BSK-u, da bi 1954. otišao u Split i nastavio da igra u Hajduku, klubu sa kojim je osvojio Prvenstvo Jugoslavije 1954/55. Karijeru je završio u OFK Beogradu.

Slika 19. Ljubomir Radanović
Preuzeto sa :
<http://balkans.aljazeera.net/vijesti/radanovic-vjerovao-sam-da-je-moguće>
(20.05.2017.)

Ljubomir Radanović (rođen 21. juna 1960. Godine na Cetinju), crnogorski odbrambeni fudbaler. Ponikao je u Lovćenu sa Cetinja, a igrao je i u Partizanu, Standard de Liègeu, OGC Nicei i AC Bellinzoni. Za reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 34 puta i postigao tri pogotka. Sa reprezentacijom Jugoslavije osvojio je bronzanu medalju na Olimpijskim igrama u Los Anđelesu 1984. godine.

4.1.4. Osvajači olimpijskih odličja u košarci

Slika 20. Žarko Varajić
Preuzeto sa :
<http://www.yugopapir.com/2014/11/zarko-varajic-kapiten-kk-bosna-kad-se.html>
(20.05.2017.)

Žarko Varajić (rođen 26. decembra 1951. godine u Nikšiću) je bivši jugoslovenski košarkaš. Prije nego što je počeo da igra košarku, igrao fudbal za pionirski tim FK Sutjeska iz Nikšića. Sa reprezentacijom Jugoslavije osvojio je srebrnu medalju na Olimpijskim igrama u Montrealu.

Slika 21. Rajko Žižić
Preuzeto sa :
<http://trojkalegende.blogspot.com/2009/01/rajko-ii.html>
(20.05.2017.)

Rajko Žižić (rođen 22. januara 1955. godine) je profesionalni jugoslovenski košarkaš. Predstavljao je Jugoslaviju na Olimpijskim igrama 1976. godine, Olimpijskim igrama 1980. i Olimpijskim igrama 1984., osvojivši srebro, zlato i bronzu.

Slika 22. Ratko Radovanović

Preuzeto sa :
https://it.wikipedia.org/wiki/Ratko_Radovanovi%C4%87
(20.05.2017.)

Ratko Radovanović (rođen 16. septembra 1956. godine u Nevesinju) je igrao na poziciji centra. Košarkom se počeo baviti u Sarajevu, u ekipi Bosne 1972. godine. Nakon jednogodišnjeg juniorskog staža postao je prvotimac Bosne². Godine 1973. debitovao je u omladinskoj reprezentaciji Jugoslavije. Za "A" reprezentaciju odigrao je više od 150 utakmica. Sa reprezentacijom Jugoslavije osvojio je zlatne medalje - Balkana, Evrope, svijeta i olimpijsko zlato (Moskva 1980. godina). Osvojio je sa ekipom Jugoslavije i bronzanu medalju na Olimpijskim igrama 1984. godine u Los Anđelesu.

Slika 23. Žarko Paspalj

Preuzeto sa :
https://it.wikipedia.org/wiki/Zarko_Paspalj%C4%87
(20.05.2017.)

Žarko Paspalj (rođen 27. marta 1966. u Pljevljima) je bivši jugoslovenski košarkaš. U svojoj karijeri je igrao za Budućnost, Partizan, San Antonio Sparse, Olimpijakos, Panatinaikos, Panionios, Paris Basket Rasing, Aris i Virtus. Sa ekipom Jugoslavije je osvojio 2 srebrne medalje na Olimpijskim igrama (Seul 1988. i Atina 1966.), Svjetsko prvenstvo 1990. i tri zlatne medalje na Evropskim prvenstvima, kao i jednu bronzanu sa EP.

² <http://www.haoss.org/t676-sportske-biografije> (15.04.2017.)

Slika 24. Zdravko Radulović

Preuzeto sa :

http://www.interperformances.com/basket/detail_coach.php?id=85
(20.05.2017.)

Zdravko Radulović (rođen 12. decembra 1966. godine u Nikšiću) je penzionisani profesionalni košarkaš, koji je sada trener. Radulović je bio član reprezentacije Jugoslavije sa čijom ekipom je osvojio srebrnu medalju na Olimpijskim igrama 1988. godine.

4.1.5. Osvajači olimpijskih odličja u rukometu

Slika 25. Zorica Pavićević

Preuzeto sa :

[https://en.wikipedia.org/wiki/Zorica_Pavi%](https://en.wikipedia.org/wiki/Zorica_Pavi%27)
(20.05.2017.)

Zorica Pavićević (rođena 9. maja 1956. godine u Danilovgradu) je bivša jugoslovenska rukometašica koja je na Olimpijskim igrama 1984. godine osvojila zlatnu medalju. Igrala četiri utakmice i postigao dva gola.

Slika 26. Svetlana Mugoša Antić

Preuzeto sa :

<http://www.pinkm.me/sport/cok-zlatni-olimpijci-u-djecjoj-radionici/>
(20.05.2017.)

Svetlana Mugoša Antić (rođena 13. novembra 1964. godine u Titogradu) je bivša jugoslovenska rukometašica koja se takmičila na Olimpijskim igrama 1984. i na Olimpijskim igrama 1988. godine. Godine 1984. U Los Angelesu, bila je član jugoslovenske rukometne reprezentacije, koja je osvojila zlatnu medalju. Igrala je tri utakmice i postigla dva gola. Četiri godine kasnije, ona je

bila dio jugoslovenskog tima koji je završio četvrti. Igrala je svih pet utakmica i postigla 15 golova.

Slika 27. *Ljiljana Mugoša*

Preuzeto sa :
https://en.wikipedia.org/wiki/Ljiljana_Mugo%C5%A1a
(20.05.2017.)

Ljiljana Mugoša (rođena 10. aprila 1962. godine u Titogradu) je bivša jugoslovenska rukometašica koja se takmičila na Olimpijskim igrama 1984. i na Olimpijskim igrama 1988. godine. Godine 1984. u Los Angelesu, bila je član jugoslovenske rukometne reprezentacije, koja je osvojila zlatnu medalju. Igrala je četiri utakmice i postigla četiri gola. Četiri godine kasnije ona je bila dio tima Jugoslavije koji je završio četvrti. Igrala je svih pet utakmica i postigla pet golova.

Slika 28. *Veselin Vujović*

Preuzeto sa :
<http://www.eurohandball.com/article/022720/Veselin+Vujovic+readies+Slovenia+for+the+next+step>
(20.05.2017.)

Veselin Vujović (rođen 18. januara 1961. godine) je crnogorski rukometaš koji je tokom karijere igrao za RK Metaloplastika, Barcelona i Granollers. On je bio prvi igrač koji ponio naslov IHF World Player of the Year. Godine 1984. (Los Angeles) bio je član rukometne reprezentacije Jugoslavije koja je osvojila zlatnu medalju na Olimpijskim igrama. Odigrao je svih šest utakmica i postigao 28 golova. Četiri godine kasnije u Seulu, on je bio dio reprezentacije Jugoslavije koja je osvojila bronzanu medalju. On je ponovo odigrao svih šest utakmica i postigao 29 golova.

4.2. Biografije crnogorskih sportista nosioca olimpijskih odličja od ostvarivanja nezavisnosti

Slika 29. Maja Savić
Preuzeto sa :
https://en.wikipedia.org/wiki/Maja_Savi%C4/
(20.05.2017.)

Maja Savić (rođena 29 . aprila 1976. godine u Ivangradu) je rukometašica koja igra na poziciji lijevog krila. Na Olimpijskim igrama 2012. godine, ona je bila dio rukometne reprezentacije Crne Gore koja je osvojila srebrnu medalju.

Slika 30. Marina Vukčević
Preuzeto sa :
https://hr.wikipedia.org/wiki/Marina_Vuk%C4%87
(20.05.2017.)

Marina Vukčević (rođena 24. avgusta 1993. godine u Podgorici) je crnogorski reprezentativni golman. Na Olimpijskim igrama 2012. godine, ona je bila dio rukometne reprezentacije Crne Gore koja je osvojila srebrnu medalju.

Slika 31. Sonja Barjaktarović

Preuzeto sa :

<http://www.eurohandball.com/ec/cwc/women/2012-13/player/523639/Sonja+Barjaktarovic>
(20.05.2017.)

Sonja Barjaktarović (rođena 11. septembra 1986. godine) je crnogorski rukometni golman. Na Olimpijskim igrama 2012. godine, ona je bila dio rukometne reprezentacije Crne Gore koja je osvojila srebrnu medalju.

Slika 32. Radmila Miljanić

Preuzeto sa :

<http://www.eurohandball.com/ech/women/2010/player/525139/RadmilaMiljanic>
(20.05.2017.)

Radmila Miljanić (rođena 19. aprila 1988. godine u Nikšiću), je crnogorska rukometašica koja igra na poziciji krila. Za crnogorsku reprezentaciju je debitovala na SP 2011. godine. Osvojila je Ligu šampiona 2012. godine. Visoka je 178 cm. Svoju rukometnu karijeru započela je u Ženskom rukometnom klubu Nikšić iz Nikšića. Na Olimpijskim igrama 2012. godine, ona je bila dio rukometne reprezentacije Crne Gore koja je osvojila srebrnu medalju.

Slika 33. Majda Mehmedović

Preuzeto sa :

<http://www.eurohandball.com/ech/women/2010/player/525139/MajdaMehmedovic>
(20.05.2017.)

Majda Mehmedović (rođena 25. maja 1990. godine u Baru) je rukometom počela da se bavi sa 13 godina. Majda je 2009. godine proglašena za najbolje lijevo krilo Evrope u juniorskom uzrastu. Izabrana je i za najperspektivniju sportistkinju Bara. Sa saigračicama Budućnosti, šest puta je osvajala prvenstvo i Kup Crne Gore, kao i tri regionalna prvenstva, i to: 2009, 2010. i 2011. godine. Godine 2010.

je igrala u polufinalu Lige šampiona. Naredne godine, sa ekipom Budućnosti osvaja Ligu šampiona i dobija državno priznanje – Trinaestojulsku nagradu. Od medalja, ova mlada Baranka u svojoj riznici ima još bronzu sa Mediteranskih igara u Peskari iz 2008. godine, srebrnu sa Olimpijskih igara u Londonu i najsajnije odličje sa Evropskog prvenstva u Srbiji iz 2012. godine.

Slika 34. Jovanka Radičević

Preuzeto sa :
<https://alchetron.com/Jovanka-Radicevic-347210-W>
(20.05.2017.)

Jovanka Radičević (rođena 23. oktobra 1986. godine) je desni bek makedonskog Vardara. 11. avgusta 2012. godine osvojila je srebro na Olimpijskim igrama u Londonu, 16. decembra zlato na Evropskom prvenstvu u Srbiji, a 10. maja prošle godine i titulu u Ligi šampiona sa Đerom. Nakon toga, karijeru je sa uspjehom nastavila u makedonskom Vardaru.

Slika 35. Bojana Popović

*Bojana Popović (Petrović)*³ (rodjena 20. novembra 1979. godine u Nišu) u sezoni 1998/99 ona potpisuje ugovor sa ekipom ŽRK Budućnost iz Podgorice, sa kojim je osvojila 4 titule državnog Prvaka i Kupa Jugoslavije. Takodje je bila akter 4 uzastopna polufinala Lige evropskih šampiona gdje je doživjela totalnu afirmaciju. Nastupom na Svjetsko prvenstvo 2001 godine u Italiji, osvojila je

³ <http://reprezentacija.me/> (17.03.2017.)

*Preuzeto sa :
<https://www.juznevesti.com/Sport/Intervju-Bojana-Popovic.sr.html>
(20.05.2017.)*

bronzanu medalju sa reprezentacijom Jugoslavije, čiju su okosnicu sačinjavale igračice ŽRK Budućnost. U Danskom Slagelseu je dosanjala san i osvojila prvi od 6 pehara Lige evropskih šampiona. Sa ekipom Viborg HK osvojila je 3 naslova Danskog prvaka (2008, 2009 i 2010 godine), a takodje je uspjela i u dresu Viborga da se popenje na pobjedničko postolje Lige evropskih šampiona sa kojim je osvojila 2 titule (2009 i 2010 godine). Nakon 8 uspješnih sezona u Danskoj, odlučuje da se ponovo vrati u ŽRK Budućnost, i osvoji još jedan pehar koji je nedostajao njenom srcu i vitrinama ŽRK Budućnost. Povratkom u Budućnost, Bojana Popović u periodu od 2010 do 2012 godine, unijela je neizbrisiv trag, kako u klupskim tako i u reprezentativnim nastupima. Godinu nakon ponovnog boravka u ŽRK Budućnost, prvi put u istoriji, nakon 7 polufinala, ŽRK Budućnost postaje šampion Evrope. Nakon fantastičnog klupskog uspjeha, predvodila je Crnu Goru na Olimpijskim igrama u Londonu, gdje se plasirala u finale, i osvojila srebrnu medalju.

Slika 37. Katarina Bulatović

Preuzeto sa :

<http://www.zrkb.me/katarina-bulatovic-sa-vraca-u-buducnost/>
(20.05.2017.)

Katarina Bulatović (rođena 15. novembra 1984. godine u Kragujevacu) je rukometna reprezentativka Crne Gore. Osvajač je 9 nacionalnih liga u 4 različite države, 4 EHF Lige šampiona, srebra sa OI 2012 i zlata na EP 2012. Nastupala je za sve selekcije reprezentacije Srbije i Crne Gore, od 2006 do 2008. godine za reprezentaciju Srbije, a od 2011. godine nastupa za reprezentaciju Crne Gore.

Slika 38. Anđela Bulatović

Preuzeto sa :

<http://www.zrkb.me/andela-bulatovic-tek-ce-sad-bit-pakleno-2/>
(20.05.2017.)

Anđela Bulatović (rođena 15. januara 1987. godine) rukometom je počela da se bavi 1999. godine. Što se tiče angažmana u crnogorskoj reprezentaciji, Anđela je kao juniorka osvojila bronzanu medalju, dok se kao seniorka sa "lavicama" okitila zlatnom medaljom, na Evropskom prvenstvu 2012. u Beogradu i srebrnom na Olimpijskim igrama u Londonu.

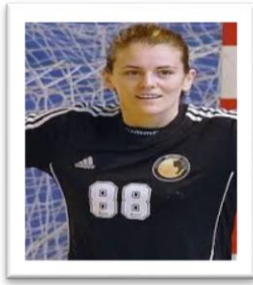

Slika 39. Ana Radović

Preuzeto sa :

[https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_Radovi%C4%87_\(basketball,_born_1990\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_Radovi%C4%87_(basketball,_born_1990))
(20.05.2017.)

Ana Radović (rođena 21. avgusta 1986. godine u Sarajevu) je crnogorska rukometašica. Na Olimpijskim igrama 2012. godine, ona je bila dio rukometne reprezentacije Crne Gore koja je osvojila srebrnu medalju.

Slika 40. Marija Jovanović

Preuzeto sa :

https://hu.wikipedia.org/wiki/Marija_Jovanovi%C4%87 (20.05.2017.)

Marija Jovanović (rođena 26. decembra 1985. godine) je crnogorska rukometašica koja igra na poziciji lijeve spoljne igračice. Igra za rumunski Klub CS Oltchim Ramnicu Valcea. Od 2004 do 2006. godine igrala je za RK Medicinar Šabac, a od 2006. godine igra za Budućnost. Na EP 2010. godine bila je osmi najbolji strijelac sa 31. pogotkom. Na Olimpijskim igrama 2012. godine, ona je bila dio rukometne reprezentacije Crne Gore koja je osvojila srebrnu medalju.

Slika 41. Ana Đokić

Preuzeto sa :

https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_%C4%90oki%C4%87 (20.05.2017.)

Ana Đokić (rođena 9. februar 1979. godine u Arandjelovcu) je rukometašica koja je igrala na poziciji pivota. Prihvatila je poziv Rukometnog saveza Crne Gore da nastupa za reprezentaciju Crne Gore 2011. godine sa kojom je osvojila srebro na Olimpijskim igrama 2012. i zlatnu medalju na Evropskom prvenstvu iste godine.

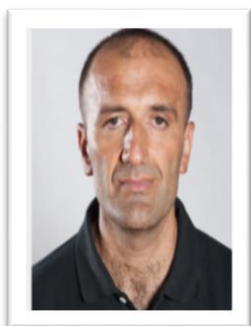

Slika 42. Suzana Lazović

Preuzeto sa :

https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_%C4%90oki%C4%87 (20.05.2017.)

Suzana Lazović (rođena 28. januara 1992. godine u Podgorici) je crnogorska reprezentativka u rukometu, članica ŽRK Budućnost Podgorica. Igra na mjestu pivota. Na Letnjim olimpijskim igrama 2012. godine u Londonu kao članica reprezentacije osvojila je srebrnu medalju. Iste godine u decembru je sa reprezentacijom na Evropskom prvenstvu osvojila zlatnu medalju.

Slika 43. Dragan Adžić

*Preuzeto sa :
<http://www.handball-planet.com/trophy-is-in-the-hands-of-handball-person-2012-dragan-adzic/>
(20.05.2017.)*

Dragan Adžić (rođen 13. decembra 1969. godine u Beranama) je bivši crnogorski rukometaš, najtrofejniji trener u Crnoj Gori, trenutno šef stručnog štaba ŽRK Budućnost i seniorske ženske reprezentacije Crne Gore. Igračku karijeru započeo je u RK Budućnost, a potom nastavio u RK Rudar, RK Epoksid, Buje 53, Borec, Mladost i Rimako. Trenersku karijeru započeo je 1999. godine u školi rukometa ŽRK Budućnost. Prvi put postaje pomoćni trener prve ekipe ŽRK Budućnost 2001. godine, kasnije do 2008. godine bio je trener mlađih selekcija u klubu, kao i trener mlađih selekcija reprezentacija Crne Gore. Sa juniorskom reprezentacijom Crne Gore osvojio bronzanu medalju na Svjetskom prvenstvu u Južnoj Koreji. Sa klubom osvaja Ligu šampiona 2012 godine. Vodio je Crnu Goru na Olimpijskim igrama u Londonu, gdje su se plasirali u finale, i osvojili srebrnu medalju, prvu Olimpijsku medalju za Crnu Goru.

5. ZAKLJUČAK

U svim svjetskim državama sport kao javna djelatnost zauzima značajno mjesto. Rezultati postignuti na međunarodnim takmičenjima doprinose međunarodnoj promociji države. Vrhunski sportski uspjesi u razvijenom svijetu doprinose međunarodnoj promociji države.

Sport kao djelatnost od javnog interesa pored takmičarskog ima važan vaspitni, zdravstveni, kulturni, socijalni i drugi sadržaj. Dakle, sport nije sam sebi cilj, on je sredstvo obrazovanja, vaspitanja, zabave, statusnog simbola, egzistencije, i sve to uzeto zajedno, biznisa.

Zbog značaja sporta za zdravlje nacije, socijalnu integraciju, međunarodni prestiž i afirmaciju, nacionalni ponos, osjećanje pripadnosti, moral i druge vrijednosti od opšteg interesa, država Crna Gora ima želju da, ne samo održi već i otvori nove perspektive razvoja crnogorskog sporta. Razvoj sporta u Crnoj Gori se posmatra kao integralni dio ukupnog razvoja države na njenom putu uključivanja u evropske i svjetske tokove.

Crnogorski sportisti u svom vlasništvu imaju 43 medalje sa Olimpijskih igara što i nije malo za zemlju od 630000 stanovnika. Dosadašnji uspjesi crnogorskih sportista na Olimpijskim igrama ali i na mnogim evropskim i svjetskim sportskim takmičenjima nesumnjivo ukazuju na veliki potencijal naših sportista koji nije iskorišten ni u približnoj mjeri koliko za to postoji mogućnost.

LITERATURA

Berković, L., (1925). *Historija fizičke kulture*. Novi Sad: FFK.

Bondarčuk, A.P., (2005). *Periodizacija sportivnoj trenirovki*. Kiev: Olimpiskaja literatura.

Ćirić, A. (1996). *Igre u Olimpiji*. Beograd: Vreme knjige.

Ćirković, S. (1977). *Uvod u historijske studije*. Beograd.

Malešević, D. (2008). *Olimpijske igre*. Beograd: Dereta.

Šiljak, V. (2007). *Istorija sporta*. Bograd: Fakultet za menadžment u sportu Univerziteta „Braća Karić“.

Stanković, N. (2015). *Istorija sporta*. Brčko: Evropski univerzitet Brčko distrikt.

<http://reprezentacija.me/bojana-popovic-4/>

<http://www.cok.me/olimpijske-igre/osvajaci-medalja-iz-crne-gore/>

<http://www.haoss.org/t676-sportske-biografije/>

<https://hr.wikipedia.org/>

<https://ljubodrag-simonovic.wordpress.com/2012/06/26/ljubodrag-duce-simonovic-olimpijske-igre-mit-i-stvarnost/>

SLIKE

Slika 1. Izvor: http://www.waterpoloserbia.org/index.php?id=298&tx_ttnews%5Btt_news%5D=2000&cHash=6e71f5aca4e88c96df7129c835fe3095

Slika2.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Dragoslav_D._%C5%A0iljak/

Slika3.Izvor: <http://www.pcnen.com/portal/2014/01/03/umro-prvi-osvajac-olimpijske-medalje-iz-crne-gore/>

Slika4.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Milan_Mu%C5%A1katirovi%C4%88/

Slika5.Izvor:<http://www.yugopapir.com/2014/07/4-vaterpolo-asa-ore-perisic-da-mije.html>

Slika6.Izvor:<http://www.yugopapir.com/2014/07/4-vaterpolo-asa-dejan-dabovic-skacu-mi.html>

Slika7.Izvor:<http://www.vijesti.me/sport/milorad-krivokapic-novi-predsjednik-vaterpolo-saveza-srbije-198632/>

Slika 8.Izvor: <https://alchetron.com/Andrija-Popovi%-W/>

Slika9.Izvor:<http://skalaradio.com/2015/08/14/mirko-vicevic-podnio-ostavku/>

Slika10.Izvor:<http://skalaradio.com/2013/06/18/veljko-uskokovic-vrijeme-je-da-se-nikola-janovic-vrati-u-primorac/>

Slika11.Izvor:<http://www.gettyimages.com/detail/news-photo/nenad-vukanic-of-the-yugoslavia-team/>

Slika12.Izvor:<http://www.waterpoloworld.com/News/tabid/169/ArticleId/4985/Vladimir-Gojkovic-happy-with-new-career.aspx> -id1484365

Slika13.Izvor:<https://www.wpolo.me/selekcije/a-tim/>

Slika14.Izvor:<http://skalaradio.com/2011/08/13/petar-porobic-vise-nije-selektor-nase-vaterpolo-reprezentacije/>

Slika15.Izvor:<http://www.ossrb.org/nasa-strana-mreze/nasa-strana-mreze/vladimir-batez-i-nasa-strana-mreze-2015-u-petak-u-velikom-gradistu/>

Slika16.Izvor:http://www.fivb.org/EN/Volleyball/Competitions/WorldLeague/2004/Sitar_Profiles/vujevic.asp

Slika17.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Igor_Vu%C5%A1urovi%C4%87/

Slika18.Izvor:[https://en.wikipedia.org/wiki/Nikola_Radovi%C4%87_\(footballer,_born_1992\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Nikola_Radovi%C4%87_(footballer,_born_1992))

Slika19.Izvor:<http://balkans.aljazeera.net/vijesti/radanovic-vjerovao-sam-da-jemoguce/>

Slika20.Izvor:<http://www.yugopapir.com/2014/11/zarko-varajic-kapiten-kk-bosna-kad-se.html/>

Slika21.Izvor:<http://trojkalegende.blogspot.com/2009/01/rajko-ii.html/>

Slika22.Izvor:https://it.wikipedia.org/wiki/Ratko_Radovanovi%C4%87

Slika23.Izvor:https://it.wikipedia.org/wiki/Zarko_Paspalj%C4%87

Slika24.Izvor:http://www.interperformances.com/basket/detail_coach.php?id=85

Slika25.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Zorica_Pavi%C4%87

Slika26.Izvor:<http://www.pinkm.me/sport/cok-zlatni-olimpijci-u-djecjoj-radionici/>

Slika 27.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Ljiljana_Mugo%C5%A1a/

Slika28.Izvor:<http://www.eurohandball.com/article/022720/Veselin+Vujovic+readies+Slovenia+for+the+next+step/>

Slika29.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Maja_Savi%C4%87

Slika 30.Izvor:https://hr.wikipedia.org/wiki/Marina_Vuk%C4%87Devi%C4%87

Slika31.Izvor:<http://www.eurohandball.com/ec/cwc/women/2012->

[13/player/523639/Sonja+Barjaktarovic](http://www.eurohandball.com/ec/cwc/women/2012-13/player/523639/Sonja+Barjaktarovic)

Slika32.Izvor:www.eurohandball.com/ech/women/2010/player/525139/RadmilaMiljanic

Slika33.Izvor:[http://www.eurohandball.com/ech/women/2010/player/525139/Majda Memedovic](http://www.eurohandball.com/ech/women/2010/player/525139/MajdaMemedovic)

Slika34.Izvor:<https://alchetron.com/Jovanka-Radicevic-347210-W>

Slika35.Izvor:<https://www.juznevesti.com/Sport/Intervju-Bojana-Popovic.sr.html>

Slika36.Izvor:<http://www.ehfcl.com/women/2015-16/player/525135/Milena+Raicevic>

Slika37.Izvor:<http://www.zrkb.me/katarina-bulatovic-sa-vraca-u-buducnost/>

Slika38.Izvor:<http://www.zrkb.me/andela-bulatovic-tek-ce-sad-bit-pakleno-2/>

Slika39.Izvor:[https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_Radovi%C4%87_\(basketball,_born_1990\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_Radovi%C4%87_(basketball,_born_1990))

Slika 40.Izvor: https://hu.wikipedia.org/wiki/Marija_Jovanovi%C4%87

Slika 41.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_%C4%90oki%C4%87

Slika 42.Izvor:https://en.wikipedia.org/wiki/Ana_%C4%90oki%C4%87

Slika43.Izvor:<http://www.handball-planet.com/trophy-is-in-the-hands-of-handball-person-2012-dragan-adzic/>

BIOGRAFIJA

Danilo Petrović je rođen u Nikšiću gdje je završio osnovnu i srednju školu. Nakon završene Ekonomsko - ugostiteljske škole, upisao je Fakultet za sport i fizičko vaspitanje 2012. godine. Radio je za portal kosarka.me .